

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Rose Marie Bark przeciwko Wspólnemu przedsiębiorstwu Galileo, w likwidacji

(Sprawa C-89/12) ⁽¹⁾

(Wspólne przedsiębiorstwa — Umowy zawarte z pracownikami — Warunki mające zastosowanie — Rozporządzenie (WE) nr 876/2002)

(2013/C 171/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rose Marie Bark

Strona pozwana: Wspólne przedsiębiorstwo Galileo, w likwidacji

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 11 ust. 2 statutu Wspólnego przedsiębiorstwa Galileo zawartego w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 876/2002 dnia 21 maja 2002 r. ustanawiającego Wspólne przedsiębiorstwo Galileo (Dz.U. L 138, s. 1) — Umowy na czas określony zawarte z pracownikami — Umowy, które mają być oparte na „warunkach zatrudniania innych pracowników Wspólnot Europejskich” — Obowiązkowe stosowanie przepisów regulaminu pracowniczego urzędników dotyczących warunków wynagrodzenia

Sentencja

Artykuł 11 ust. 2 statutu Wspólnego przedsiębiorstwa Galileo znajdującego się w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 876/2002 z dnia 21 maja 2002 r. ustanawiającego Wspólne przedsiębiorstwo Galileo, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1943/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r., należy interpretować ten sposób, że warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, a w szczególności określone w nich warunki wynagrodzenia, nie znajdują zastosowania do pracowników Wspólnego przedsiębiorstwa Galileo, którzy mają umowę na czas określony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 133 z 5.5.2012.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2012 r. w sprawie T-129/12, Szarvas Timbor przeciwko Węgrom wniesione w dniu 20 sierpnia 2012 r. przez Szarvas

(Sprawa C-389/12 P)

(2013/C 171/16)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Szarvas Tabor (przedstawiciel: M. Katona, adwokat)

Druka strona postępowania: Węgry

Postanowieniem z dnia 7 marca 2013 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) odrzucił odwołanie i obciążył wnoszącego odwołanie kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schleswig-Holsteinischen Oberlandesgericht (Niemcy) w dniu 21 stycznia 2013 r. — Flughafen Lübeck GmbH przeciwko Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs-KG

(Sprawa C-27/13)

(2013/C 171/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Schleswig-Holsteinischen Oberlandesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs-KG

Strona pozwana: Flughafen Lübeck GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy, który ma rozstrzygnąć powództwo o zwrot świadczeń oraz o zaniechanie przyszłych świadczeń, musi przyjąć, że dane świadczenia stanowią środki, które zgodnie z art. 108 ust. 3 zdanie trzecie TFUE nie mogą zostać wprowadzone w życie przed wydaniem przez Komisję Europejską (zwaną dalej „Komisją”) decyzji końcowej, jeżeli Komisja wszczęła na podstawie niezaskarżonej decyzji formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie pomocy, stosownie do postanowień art. 108 ust. 2 TFUE i w uzasadnieniu tej decyzji oświadczyła odpowiednio m.in., że świadczenia te stanowią prawdopodobnie pomoc państwa?
- 2) Jeśli na pytanie 1 zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

Czy ma to zastosowanie również wtedy, gdy Komisja w uzasadnieniu swej decyzji oświadczyła odpowiednio, że nie jest w stanie stwierdzić, czy świadczący, zobowiązując się do tych świadczeń, działał tak jak funkcjonujący na zasadach gospodarki rynkowej prywatny inwestor?

- 3) Jeśli na pytania 1 lub 2 zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy sąd krajowy może w tej sytuacji zawiesić postępowanie do czasu rozstrzygnięcia formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie pomocy?

4) Jeśli na pytanie 3 zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

Czy sąd krajowy musi w tej sytuacji zawiesić postępowanie do czasu rozstrzygnięcia formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie pomocy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca (Hiszpania) w dniu 11 marca 2013 r. — Banco de Valencia SA przeciwko Joaquínowi Valdeperas Tortosie, Mariii Angeles Miret Jaume

(Sprawa C-116/13)

(2013/C 171/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco de Valencia SA

Strona pozwana: Joaquín Valdeperas Tortosa, Maria Ángeles Miret Jaume

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy hiszpańskie postępowanie dotyczące egzekucji z hipoteki jest zgodne z art. 7 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ w zakresie, w jakim nie zezwala ono na kontrolę sądową z urzędu, jako przesłanki dla wydania postanowienia o wszczęciu egzekucji, warunku o jednostronnym przedterminowym rozwiązaniu umowy pożyczki przez Bank, który to warunek uznany jest za nieuczciwy jako taki oraz w jego konkretnym zastosowaniu w niniejszej sprawie, i jest konieczny dla otwarcia dla przedsiębiorcy udzielającego kredytu uprzywilejowanej drogi egzekucji?
- 2) Jaki z punktu widzenia art. 7 dyrektywy 93/13/EWG powinien być zakres interwencji sądu wobec rzeczzonego warunku przy wydawaniu przez niego postanowienia o wszczęciu egzekucji w postępowaniu dotyczącym egzekucji z hipoteki?
- 3) Czy można uznać z punktu widzenia art. 3 ust. 1 i ust. 3 dyrektywy 93/13/EWG oraz pkt 1 lit. e) i g) oraz pkt 2 lit. a) załącznika do niej za nieuczciwy jako taki oraz z uwagi na jego szczególne zastosowanie w niniejszym przypadku warunek umowny, który zezwala instytucji finansowej będącej kredytodawcą na jednostronne rozwiązanie umowy kredytu z całkowicie obiektywnych powodów, z których niektóre nie pozostają w związku z samą umową, a w niniejszym przypadku, wobec braku zapłaty czterech miesięcznych rat hipotecznych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — Technische Universität Darmstadt przeciwko Eugen Ulmer KG

(Sprawa C-117/13)

(2013/C 171/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Technische Universität Darmstadt

Strona pozwana: Eugen Ulmer KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady zakupu lub licencji w rozumieniu art. 5 ust. 3 lit. n) dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾ obowiązują w przypadku, gdy właściciel prawa proponuje wymienionym tam instytucjom zawarcie umów licencyjnych o korzystanie z dzieła na odpowiednich warunkach?
- 2) Czy art. 5 ust. 3 lit. n) dyrektywy 2001/29/WE uprawnia państwa członkowskie do przyznania instytucjom prawa do dygitalizacji dzieł zawartych w ich zbiorach, gdy jest to konieczne do udostępnienia tych dzieł za pośrednictwem końcówek systemu informatycznego (terminali)?
- 3) Czy prawa przewidziane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. n) dyrektywy 2001/29/WE mogą sięgać tak daleko, że użytkownicy terminali mogą drukować na papierze udostępnione tam dzieła lub zapisywać je na kluczach USB?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamm (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — Gülay Bollacke przeciwko K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Sprawa C-118/13)

(2013/C 171/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Hamm